

Svar på interpellation (2016:70) av Johan Nilsson (M) om kulturskolan

Tack för visat intresset för stadens kulturskola. Kulturskolan är stadens viktigaste verksamhet för barn och ungdomars möjlighet att själva skapa kultur, en verksamhet som tyvärr närmast helt saknade politiska satsningar under de åtta åren av borgligt styre.

För oss i nuvarande majoritet är det självklart att stockholmarnas tillgång till kultur och eget kulturskapande ska öka. Tillgången till kultur får inte fortsätta bero på inkomst, kön eller bostadsadress vilket tydligt varit fallet avseende kulturskolan.

Nedan följer svar på interpellationens fyra frågor:

1. Anser du att kostnaderna för avgiftssänkningarna i kulturskolan står i relation till utfallet av reformen?

Kulturskolereformen har flera mål. Dels att generellt öka antalet deltagare genom fler platser och ett utvecklat programutbud men också att särskilt öka tillgängligheten bland de familjer som idag upplever att kulturskolan känns främmande. Inom reformen ryms alltså betydligt mer än avgiftssänkningar, exempelvis nya lokaler, modernisering av existerande lokaler, ny teknik samt e-tjänstutveckling.

Kulturskolan erbjuder idag totalt 17 400 platser, det vill säga fler än informanten beskriver. Det långsiktiga målet är dock betydligt fler och kulturförvaltningens noteras särskilt en ökning av deltagande barn och ungdomar ifrån Rågsved. Tensta, Rinkeby och Skärholmen, de områden som är särskilt prioriterade. Områden med socioekonomiska utmaningar och som tidigare haft mycket lågt deltagande i kulturskolan.

2. Anser du att en sänkning av kulturskoleavgifterna är det bästa sättet att tillgängliggöra kulturen för fler?

Kulturskolereformen omfattar som tidigare nämnts fler insatser än sänkta avgifterna. Styrkan i reformen är just detta helhetsgrepp. Framförallt görs satsningar kring tre faktorer som påverkar huruvida barn och unga upplever det angeläget och möjligt att ta del av kulturskolan: 1. geografi (nya lokaler etc.), 2. ekonomi (avgifter) och 3. tilltal (bemötande, utbud etc). Avgiftssänkningen är alltså bara en av flera faktorer för att uppnå målen om ett kulturliv tillgängligt för fler.

3. Hur ser du på det faktum att det i rapporten Skillnadernas Stockholm som den rödgrönrosa majoriteten låtit ta fram, konstateras att det finns ett mycket svagt samband mellan barns deltagande i kulturskolans aktiviteter och inkomstnivåerna för barnfamiljer?

Vad rapporten säger är att sambandet mellan andelen deltagande barn och inkomstnivåer är tydligt avseende stadens fattiga familjer, bland de med högre inkomster är sambandet emellertid svagare. Deltagandet i kulturskolan är alltså tydligt lägre i stadens socioekonomiskt.

I en annan av hållbarhetskommisionens rapport *Staden där vi möts, Arkitektur och kultur i det offentliga rummet* går det vidare läsa att kulturskolans "deltagandet varierar och ytterstaden har färre elever än de mer centrala delarna av staden. Över staden fanns 2015 ett spann på mellan ett par procents deltagande i stadsdelar som Rågsved, Rinkeby, Tensta och Alvik till 16-17 procent i Enskededalen, Bagarmossen och Olovslund. Närhet till lokalen som avgifternas storlek spelar roll i områden där Kulturskolan har svårt att etablera sig, medan barn i andra områden är beredda att resa långt och inte ser hinder i avgifterna."

4. Tycker du inte att det vore mer ekonomiskt ansvarsfullt att bara sänka avgifterna för de som verkligen behöver, än att sänka dem för alla?

Som grund tror jag på ett samhälle där välfärd är en rättighet och inte en allmosa till de som har det svårt. Genom detta skapas ett samhälle med mindre motsättningar. Utöver detta finns administrativa aspekter. Att ytterligare (utöver den nedsatta avgift vi redan har för de med allra lägst inkomster) inkomstpröva familjer för olika taxor vore resurskrävande och skulle sannolikt upplevas byråkratiskt och otydligt avseende vilken taxa som gäller, något som skulle riskera öka tröskeln för familjer att söka.

Stockholm den 20 december 2016

Borgarråd Roger Mogert